

PHÁ VỠ CÔNG TÁC QUANG TRUNG

Đầu năm 1975 Cộng sản đã mở nhiều đợt tấn công các tỉnh miền Trung và Cao Nguyên Trung Phần, nhưng tình hình ở Thủ Đô Sài Gòn vẫn yên tĩnh. Các cơ quan tình báo từ Phủ Đặc Ủy, Quân Đoàn 3, Nha CSQG Đô Thành đến Bộ Tư Lệnh Cảnh Sát Quốc Gia vẫn chưa ghi nhận tin tức nào có chỉ dấu là Cộng sản sẽ tấn công Thủ Đô.

Phủ Tổng Thống VNCH đã hai lần hỏi “chùng nào Cộng sản tấn công Sài Gòn”. Câu hỏi ngắn gọn đó là một nhu cầu tình báo thật cấp bách và chính đáng trong thời điểm này.

Trước vấn đề được đặt ra, Chuẩn Tướng Trưởng Khố Đặc Biệt đã ra lệnh cho Đoàn Đặc Nhiệm D phải phá vỡ Công Tác Quang Trung để bắt sống toàn bộ Ban An Ninh Điệp Báo của Quận Ủy 7 & 8 Việt cộng thuộc Thành Ủy Sài Gòn. Ban này gồm Đại đội trưởng tên Sáu Hoàng, tên Bảy Lúy Chính trị viên, Năm Oai Bí thư quận ủy mà nơi ẩn trốn của chúng là mật khu Nhuận Đức, Đức Huệ tỉnh Long An.

Tình báo viên X13 của công tác Quang Trung, thành viên của tổ chức “đặc công 13” thuộc R (Trung ương Cục miền Nam) là một tổ chức đã từng dấu chất nổ trên một chiếc xe vận tải và cho phát nổ cạnh Tòa Đại Sứ Hoa Kỳ ở đường Hàm Nghi.

Sau khi đặc công X13 bị BTL/CSQG và Nha CSQG Đô Thành phá vỡ, Cộng sản thành lập lại tổ chức với tên mới là F5 và sau đó đổi thành Đặc công thủy bộ và sau cùng lấy tên An ninh điệp báo trực thuộc cục R.

Tình báo viên (TBV) X13 đã được Trưởng đoàn Đặc Nhiệm D (TĐĐN) bố trí và cho xâm nhập trở lại tổ chức đặc công trên, nhưng vì nơi cư ngụ của TBV thuộc Quận 7 & 8 nên Cộng sản đã quyết định điều chuyển TBV hoạt động cho Ban an ninh quận 7 & 8.

Năm 1974, TBV được Cộng sản gọi ra mật khu nhiều lần để bồi dưỡng tinh thần và học cách sử dụng K54 hãm thanh, AK hãm thanh và loại súng đặc biệt B63. B63 là loại súng để bắn giải vây, quạt thẳng vào đối phương nếu bị rượt đuổi, sau khi đã sử dụng K54 hãm thanh để hạ sát mục tiêu. Đặc điểm của B63 là gọn nhẹ, bắn tốc độ nhanh và chỉ cần bấm nhẹ vào cò súng là đạn được bắn ra hết nguyên băng 30 viên.

Theo mô tả của TBV X13, TĐĐN đã liên lạc với Quân Báo, Trung Tâm Tổng Hợp Tin Tức, Văn Phòng Phối Trí Viên Đặc Biệt để thu thập hình ảnh các loại súng và cho TBV X13 nhận diện B63, nhưng không có loại súng nào được X13 phát hiện là B63.

Một lần trong cuộc tiếp xúc khác, CBĐB đã đưa cho X13 mấy bức hình chụp hai tên cận vệ của Võ Đông Giang là đại diện phái đoàn Việt cộng trong phái đoàn quân sự 4 bên có mang mỗi tên 2 cây súng trước ngực và được TBV X13 xác nhận đó là B63.

Cuối năm 1974, theo kế hoạch sắp xếp của CBĐB, TBV X13 dời nhà ven biên quận, đào hầm bí mật trong nhà, và sau đó báo cáo sự việc với cán bộ Cộng sản. Một thời gian sau, tên quận ủy quận

7 & 8 từ mật khu đã lên về Sài Gòn và đến nhà TBV để thẩm tra tình hình. Sau lần này, Cộng sản đã cho giao liên chuyên đến nhà TBV súng K54 hãm thanh, B63 và nhiều lựu đạn loại nhỏ. Và từ đó, toán An ninh điệp báo gồm Chính trị viên, Đại đội trưởng và nhiều cán bộ thuộc hạ với vũ khí, đạn được được trang bị đầy đủ thường đột nhập vào nhà TBV lúc 1, 2 giờ sáng. TBV X13 chỉ được thông báo qua hai giao liên một già, một trẻ đang sống hợp pháp trong khu vực quận 7.

Trước sự kiện ẩn hiện bất thường của toán An ninh điệp báo, vấn đề được đặt ra là làm thế nào bắt sống các phần tử trên hầu khai thác tin tức sống theo lệnh của thượng cấp.

Trong lúc CBĐB đang lo lắng, tính toán kế hoạch thì nhận được báo cáo của TBV X13 cho biết tên Sáu Hoàng đã ra lệnh cho TBV X13 phải ám sát cho kỳ được Đại Úy Trưởng Cuộc CSQG cư ngụ gần cầu Nhị Thiên Đường Sài Gòn.

Qua lý lịch và địa chỉ do TBV X13 cung cấp, CBĐB đã nhanh chóng tìm ra Đại Úy Tr. Trưởng Cuộc CSQG thuộc BCH/CSQG quận 4 Sài Gòn là mục tiêu.

TBV X13 được Cộng sản chỉ thị sử dụng súng K54 hãm thanh để hạ sát Đại Úy Tr. Xong rút lui vào hẻm và chỉ sử dụng B63 để bắn trả trong trường hợp bị phát hiện và rượt đuổi.

Trước mặt lệnh của cán bộ Cộng sản TBV X13 phải thi hành, CBĐB nhận định rằng Cộng sản giao phó công tác này cho TBV nhằm thử thách khả năng và lòng trung thành của TBV đối với tổ chức. Vì vậy, vấn đề được đặt ra là làm thế nào để vô hiệu hóa lệnh ám sát của VC mà TBV vẫn không bị VC nghi ngờ.

Theo kế hoạch đã vạch định, Trưởng đoàn đặc nhiệm đã bí mật tiếp xúc và trình bày sự việc với Trung tá Chỉ Huy Trưởng CSQG Quận 4 và sau đó lệnh cấm trại 100% kể cả Đại úy Tr. Trưởng cuộc đã được ban hành. Đồng thời, với sự hướng dẫn của CBĐB, TBV X13 viết thư báo cáo cho cán bộ Cộng sản biết là mục tiêu ám sát không thường xuất hiện ở nhà như trước và yêu cầu tổ chức Cộng sản chấp nhận cho TBV được sử dụng cơ sở mà TBV vừa xây dựng tổ chức may ra có thể thực hiện được cuộc ám sát hoàn hảo.

Thư đã được chuyển đi qua giao liên trên một tháng, nhưng TBV X13 vẫn không nhận được tin tức hồi âm.

Vì nhu cầu công tác cấp bách, CBĐB chỉ thị TBV viết tiếp một bức thư nữa gửi cho tên Sáu Hoàng báo cáo là cơ sở do TBV vừa xây dựng được rất nóng lòng muốn gặp gỡ cán bộ lãnh đạo của tổ chức để được yên tâm ở lại, nếu không thì cơ sở này đành thoát ly ra mật khu VC vì sợ bị bắt giữ qua các cuộc hành quân bố ráp của Cảnh sát vì y đang ở trong hạng tuổi phải đi lính.

Thư chuyển đi không bao lâu thì TBV X13 nhận được thư của Sáu Hoàng cho biết ngày giờ sẽ đột nhập vào nhà TBV.

Trong thời gian chờ đợi ngày N. để triển khai kế hoạch bắt giữ toàn bộ Ban an ninh điệp báo theo lệnh của thượng cấp là bắt sống, không được nổ súng, không gây xáo trộn, hoang mang cho dân

chúng Sài Gòn. Trưởng Đoàn Đặc Nhiệm thực sự vô cùng lo lắng vì với lực lượng của Ban an ninh điệp báo gồm 7, 8 tên được trang bị K54, AK và lựu đạn đầy đủ mỗi khi đột nhập vào nhà TBV, đoàn đặc nhiệm phải có kế hoạch gì đây để tóm gọn bọn chúng mà không cần phải nổ súng, hy sinh nhân mạng.

Để làm tê liệt và bất động các đối tượng hầu có thể bắt sống, Trưởng đoàn đặc nhiệm D đã nghĩ ngay đến việc dùng thuốc mê và từ ý nghĩ này Trưởng đoàn đặc nhiệm đã liên lạc với vị Phó trí viên Hoa Kỳ bên cạnh đoàn để tham khảo ý kiến.

Sau khi nhận được một loại thuốc xịt từ Phó trí viên cung cấp, theo chỉ thị của Trưởng cơ quan E4, CBĐB đã mua một con chó và xịt thử thuốc vào mặt mũi nó. Con chó bị thuốc làm cho cay mắt, la inh ỏi và lằm lũi cúi đầu xuống nằm dưới gầm bàn nhưng chẳng bao lâu sau đó nó đã mở mắt và nhìn qua nhìn lại tỉnh bơ.

Không thể sử dụng loại thuốc xịt này, Trưởng đoàn đặc nhiệm đến bệnh viện CSQG hỏi Dược sĩ phòng thuốc xin thuốc ngủ, người Dược sĩ cho biết: “nếu uống 1 viên thì sau nửa giờ sẽ buồn ngủ, 2 viên thì sẽ sớm hơn và ngủ lâu hơn”. TĐĐN xin 30 viên và đem về nhà, lấy 24 viên nghiền nát thành bột và chia ra làm 6 gói nhỏ, dự trữ cho 6 tên VC uống mỗi tên 4 viên, hy vọng với liều lượng gấp 3, 4 lần thì bọn chúng sẽ lăn ra ngủ sớm hơn... Cuối cùng thì kế hoạch bắt sống ban An ninh điệp báo của Quận ủy 7 & 8 đã được bàn định xong. CBĐB đích thân gặp TBV X13 và căn dặn di chuyển vợ con về nhà ngoại và sắp đặt:

- 1- Khi toán VC vào nhà, TBV lấy cớ đi gọi cơ sở mới đến gặp Bảy Lúy và Sáu Hoàng để được bồi dưỡng và như thế TBV sẽ báo cáo được với CBĐB là có bao nhiêu tên VC đã đến, võ trang súng ống ra sao.
- 2- Khi trở lại nhà, TBV pha cà phê sữa cho chúng uống, mỗi ly bỏ 1 gói thuốc ngủ, khi bọn VC uống xong thì bùng ngọn đèn dầu đưa qua cửa sổ 1 lần (có ý chờ cơ sở mới lại nhà TBV).
- 3- Tìm cách đem những khẩu AK, xâu lựu đạn của chúng dựng vào những vách lá dừa nước cốt ý để ra xa tầm tay. Xong thì bùng ngọn đèn dầu đưa qua cửa sổ 2 lần.
- 4- Khi đã thấy bọn chúng bắt đầu buồn ngủ, thì bùng ngọn đèn dầu đưa qua cửa sổ 3 lần.
- 5- Báo động khẩn cấp cũng quơ đèn dầu qua lại cửa sổ 3 lần hoặc hơn là chúng tôi nhào vô bắt sống hoặc tiếp cứu.

Nhà TBV ở phía sau bót cảnh sát độ 200m, gần bờ ruộng là một căn nhà vách lá 2 gian, gian trước đặt 2 cái ghế dài và 1 chiếc đi-văng lớn, gian sau là nhà bếp, giữa tấm vách chia 2 gian là hầm bí mật ở dưới đất, trên nguy trang cây, củi, lá để làm bếp. Từ nhà bếp lên gian nhà trước phải ngang qua một cửa sổ trống, cửa trước là một tấm phên tre mở ra, cửa sau nhỏ hơn cũng bằng một tấm phên tre, đường ra cửa sau là đi vào các thửa ruộng lúa và xa xa là đám dừa nước...đường ra cửa trước thì đi vào trong xóm nhà phía dọc tỉnh lộ 5, bên phải là hướng đi vào Chợ Lớn, bên trái đi qua Cuộc Cảnh sát và đi về hướng Huệ Đức, Nhuận Đức – Long An.

Trưởng đoàn đặc nhiệm tuyển chọn khoảng 15 nhân viên trẻ, khỏe và trang bị vũ khí, chia làm hai toán: Toán 1 do Trưởng đoàn chỉ huy sẽ nhào vào nhà TBV bằng cửa sau. Toán 2 do Đại úy phụ

tá sẽ tấn công vào cửa trước. Liên lạc giữa hai toán bằng máy điện đàm, không ai được nổ súng khi chưa có lệnh, sử dụng võ thuật tối đa....Mọi việc đã chuẩn bị xong là cũng vừa đến ngày hẹn bọn chúng vào Sài Gòn.

Đêm rằm tháng 2, khoảng 10 giờ đêm, toán đặc nhiệm đã lên đường hành quân, chia làm 2 toán ngồi im trên xe đạp dọc theo tỉnh lộ 5 gần bót cảnh sát, chờ mãi đến 2 giờ sáng cũng không thấy bọn chúng xuất hiện. Đêm 16 là đêm đúng hẹn của Bảy Lúy nhưng nằm chờ đến gần 3 giờ sáng vẫn không thấy tăm dạng của chúng đâu. Qua đêm 17, trời có mưa lâm râm, mây mù che phủ, ánh trăng chỉ lờ mờ, đang ngồi trên xe jeep, bỗng một bóng đen tiến đến, nhìn kỹ chính là TBV X13 và trung úy Q. Cán bộ điều khiển, anh ta báo cáo: Bọn chúng đến rồi, tất cả 4 tên, gồm Bảy Lúy, Sáu Hoàng và 2 tên khác, súng ống gần như dự đoán là 2 K54, 2AK, hơn chục lựu đạn và nhiều băng đạn. Trưởng đoàn đặc nhiệm nhắc lại các ám hiệu bằng đèn qua cửa sổ và dặn nhớ cho sửa nhiều vào cà phê cùng với bột thuốc ngủ. Hai toán nhân viên cùng lên đường, chúng tôi phục kích cách nhà của TBV độ 50m, 70m với trong tư thế sẵn sàng...Khoảng 10 phút sau, chúng tôi thấy TBV xách ngọn đèn dầu từ hướng trong xóm đi trở về phía nhà, vài phút kế, trong nhà bếp có ánh sáng, chắc hẳn TBV đang nấu nước pha cà phê. Đúng vậy, sau đó chúng tôi thấy ngọn đèn dầu đưa qua cửa sổ 1 lần. Chúng tôi nói chuyện nhỏ trong điện đàm với toán 2 đang ẩn núp trước nhà là: “Thấy dấu hiệu chưa?” trả lời: “Thấy rõ lắm” chúng tôi, mọi người đều lo âu, hồi hộp chờ đợi...vì đã 3 đêm nằm ngoài trời gió lạnh lại thêm mưa, lúc này lại đang căng thẳng. Chúng tôi đang suy tính thì từ gian cửa sổ ngọn đèn dầu lại ra ám hiệu 3 lần, tức là báo động khẩn cần nhào vào thanh toán mục tiêu, chúng tôi chưa kịp gọi qua toán 2 thì vị Phụ tá ở toán 2 đã gọi qua: “Thấy gì chưa, thấy gì chưa?”, chúng tôi ra lệnh ngay: “Nhào vô, xông vào, xông vào...”. Toán 1 chạy vào gần tới cửa trước thì chúng tôi nghe một tiếng la lớn: “Đứng yên, giơ tay lên” một tên VC có lẽ là Bảy Lúy từ trên đi-văng phóng tới đá ngọn đèn dầu đặt trên ghế văng xuống đất tắt phụp, ba bốn nhân viên nhào tới đấm đá, ôm chặt hai tên, hai tên khác vọt ra sau, phóng qua cửa sổ, một chạy vô đám lúa cao gần đó, một tên chạy thẳng ra ruộng lúa đã gặt, hướng về đám dừa nước phía xa, hẳn chạy thật nhanh, chạy trời chết mặc dù có tiếng hô: “Đứng lại, đứng lại” và chúng tôi rút súng bắn cả một băng đạn mà tên VC vẫn chạy, dưới ánh trăng lờ mờ, chúng tôi chỉ còn thấy những đốm nước trắng tóe lên dưới bàn chân hẳn rồi mất dần. Trong lúc này, ở gian nhà của TBV vẫn hỗn độn ồn ào, náo nhiệt, ánh đèn pin rọi lung tung đủ hướng, một tên VC đã bị đè xuống, còng 2 tay ra sau, còn 2 chân hẳn đá, đạp...hắn cố đứng dậy lần chạy ra ngoài, buộc lòng một nhân viên dùng thế võ gạt 2 chân hẳn, làm cho cả thân hình hẳn ngã xấp xuống đất, bẻ mũi và bị còng luôn 2 chân lại. Lợi dụng lúc buông lỏng của nhân viên hẳn lăn tròn như cái bông vụ rồi rớt tòm xuống bờ đất của nền nhà, hai nhân viên liền lấy giây cột trói từ còng tay phía sau xuống còng chân làm ngực hẳn cong ưỡn lên, đến lúc này hẳn mới chịu im. Trong nhà lúc này những tiếng đấm, tiếng đá và tiếng la vẫn còn tiếp diễn: “Đưa tay ra sau, đẩy tay nó ra....” thì ra trong nhà còn 1 tên VC đang bị khống chế, tên này còn hung hãn và dữ tợn hơn tên bên ngoài, có lẽ vì nhà chật hẹp, trong nhà lại đông người nên khó bề xoay trở, một nhân viên lấy 1 bả súng ngắn bỏ lên đầu hẳn 1 cái, hẳn không ngất xỉu nhưng nhờ vậy hẳn mới im và lời được 2 tay hẳn ra sau để còng lại. Còn 1 tên chạy vào ruộng lúa, chúng tôi dàn hàng ngang, rọi đèn, vạch lúa tiến tới chậm chậm, lúa cao tới ngực, những bông lúa vàng hoe nặng trĩu, chín vàng chờ ngày gặt hái, bỗng chúng tôi nghe tiếng hô: “Ngồi yên, ngồi yên, giơ tay lên” Đoàn! Một tên VC không tuân lệnh đã đứng dậy toan chạy nên bị bắn

ngã, viên đạn xuyên vào hông và làm bể xương bánh chè của hắn...Bấy giờ đã 2 giờ sáng, chúng tôi trình báo với Chuẩn Tướng Trưởng Khôi diễn tiến sự việc: Có 4 tên VC vào, bắt được 3 gồm: 1 Chính trị viên, 1 Đại đội trưởng và 1 tên bảo vệ, tịch thu 3 khẩu AK hãm thanh, 1 K54 hãm thanh, 1 K54 thường, khoảng 6 băng đạn AK và 9 quả lựu đạn. Chúng tôi lấy luôn B63 và 1 K54 hãm thanh do TBV giữ...2 tên VC đưa về D6 để ngày mai thẩm vấn, tên bị thương đưa vào bệnh viện Bình Dân chữa trị.

TBV X13 báo cáo với chúng tôi là phải ra đầu đèn báo động sớm vì tên Sáu Hoàng khi bung ly cà phê uống thì hỏi TBV là cà phê có gì lạ! sao uống thấy đắng quá! Bầy Lúy cũng hợp mấy hợp và xác nhận “Cà phê đắng thật!” TBV sợ quá nên làm ám hiệu báo động! làm sao cà phê không đắng cho được! TBV đã bỏ hết 6 gói vô 4 ly - tức mỗi ly có đến 6 viên thuốc ngủ nghiền nát, làm cho các tên VC bị bắt ngủ li bì gần 3 ngày. Báo hại chúng tôi không khai thác được ngay. TBV cũng rất giỏi là khi chúng tôi xông vào nhà, tên Sáu Hoàng đá chiếc đèn dầu, thì TBV đã đá những khẩu súng ra xa, lừa tất cả các dây lựu đạn xuống đất và sau đó trong nhà hỗn độn, không còn biết gì nữa...

Kết quả cuộc phá vỡ công tác “Quang Trung” về nhân sự rất tốt nhưng tin tình báo “chùng nào Cộng sản tấn công Sài Gòn?” vẫn không ghi nhận được đầy đủ. Vì vậy, Chuẩn Tướng Trưởng Khôi ĐB lại ra lệnh cho chúng tôi phải bắt luôn tên Năm Oai “Bí thư quận ủy 7 & 8 Sài Gòn”.

Tên Năm Oai quả là có lên Sài Gòn vào năm ngoái, hắn thường ở mật khu để chỉ đạo, chúng tôi làm sao “gợi” hắn lên Sài Gòn đây!!! Suy nghĩ, nghiên cứu toàn bộ kế hoạch phá vỡ bắt bớ vừa rồi, chúng tôi liền soạn 1 bức thư với nội dung sau đây và yêu cầu TBV X13 “gợi” cho tên Năm Oai:

- 1- Cuộc hành quân xét nhà bất ngờ của cảnh sát đêm hôm đó TBV X13 đã phải bỏ chạy luôn qua quận khác.
- 2- Sáu Hoàng, Bảy Lúy... còn ở quận 8... làm sao lo lót cho các tên ấy ra ngay.
- 3- Có một số “cơ sở” mới chưa được bồi dưỡng...
- 4- Yêu cầu “Bí thư quận ủy” lên Sài Gòn ngay-gặp nhau qua giao liên số 1.

TBV X13 gửi thư đi không bao lâu đã có thư trả lời và hẹn ngày lên Sài Gòn vào ngày...khoảng trung tuần tháng 3 năm 1975. Đúng ngày, chúng tôi phối hợp với trạm kiểm soát đầu tiên trên tỉnh lộ 5 ở gần bốt cảnh sát Ký Thu Ôn. Tất cả xe cộ đều phải dừng lại, hành khách xuống xe đi bộ qua trạm kiểm soát. Từ xa, TBV X13 chỉ cho chúng tôi: ông già đội nón cối nhựa, mặc bộ bà ba màu lục trắng, đi dép chính là Năm Oai. Qua máy bộ đàm, 2 nhân viên áp lại dẫn đường sự về bốt. Khi bị bắt tên Năm Oai chia ra 200.000 đồng và xin thả hắn đi...

Trưa hôm đó, tại văn phòng Đoàn đặc nhiệm, hắn xác nhận là Bí thư quận ủy, sau khi chúng tôi đưa cho hắn những tấm hình đã chụp lên hắn khi xâm nhập Sài Gòn lần trước nên hắn rất hợp tác, tự tay viết tất cả các cơ sở ở Sài Gòn. Nhưng lệnh tấn công Sài Gòn đến lúc này vẫn chưa có, chỉ có lệnh chuẩn bị vải, sơn, cờ mà thôi. Theo các bản tố giác của hắn, cộng với các cơ sở do việc theo dõi hắn và giao liên phát hiện, Đoàn đặc nhiệm của chúng tôi đã liên tục mở các cuộc hành quân câu lưu

toàn bộ cơ sở của quận ủy 7&8 cho tới ngày 23 tháng 3 năm 1975, chúng tôi vẫn còn đi bắt các cơ sở VC này nhằm vô hiệu hóa sự tiếp tay nội ứng của chúng khi cộng quân tiến vào Sài Gòn.

HOÀNG BÁ